

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obvinenému **Š. F.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej iba Tr. zák.) a iné, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 3 T 148/2005, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Ing. Antona Jakubíka prerokoval na neverejnom zasadnutí 18. marca 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený Š. F. prostredníctvom obhajcu JUDr. I. V. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. apríla 2007, sp. zn. 8 To 22/2007 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného Š. F. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 12. decembra 2006, sp. zn. 3 T 148/2005 bol obvinený Š. F. uznaný za vinného:

- v bode 1. z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zák. a z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zák. a

- v bode 2. z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorých trestných činov sa podľa skutkových zistení súdu prvého stupňa dopustil na tom skutkovom základe, že

1. dňa 6. marca 2005 v čase okolo 18.30 hod. v P. na ulici Č. A. č. X., v reštaurácii C. bezdôvodne fyzicky napadol za stolom sediaceho M. N. tak, že ho udrel päťou pravej ruky do ľavej časti tváre, a keď sa poškodený chcel postaviť, nasledoval ďalší úder päťou do tváre. Poškodený sa začal brániť útokom obžalovaného tak, že mu zachytil nohu, ktorou ho chcel obžalovaný kopnúť, zvalil ho na zem a tak ho prisadol, kde mu chcel dohovoriť, ale v tej chvíli už poškodeného napadol brat obvineného R. F. tak, že ho kopol do pravej časti tela v oblasti rebier, poškodený sa zvalil na zem, kde doňho obžalovaný so svojim bratom kopali nohou do tela a udierali ho rukami, nato obvinený Š. F. ho ešte stoličkou udrel do chrbta a na zemi ho bil stoličkou po rukách, ktorými si chránil poškodený hlavu pred jeho útokmi, čím mu spôsobil poranenia, a to krvnú podliatinu s pomliaždením v oblasti ľavej očnice, pomliaždenie v oblasti sánky vľavo, tržnozmliaždenú ranu na spodnej pere, podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia od 6. marca 2005 do 21. marca 2005 a následne sa obvinený Š. F. vyhrážal zabitím PhDr. J. G., čím u neho vzbudil dôvodnú obavu o svoj život. Pri odchode z reštaurácie obvinený Š. F. chytil stoličku do rúk a túto hodil v smere k poškodenému M. N., ktorý tam stál so skupinou svojich známych, pričom stolička zasiahla Ľ. G. do pravej časti tváre a brady, čím jej obvinený spôsobil bolestivosť sánky a reaktívny depresívny stav s dobou liečenia od 7. marca 2005 do 24. marca 2005. Od Ľ. G. sa stolička odrazila a spadla na stôl, pričom došlo k rozbitiu pohárov a poškodeniu zariadenia, čím vznikla škoda pre P. P. S. S., s. r. o., vo výške 2 477 Sk;

2. dňa 2. októbra 2005 v čase okolo 20.30 hod. na ulici Č. A., pred objektom V. v nákupnom stredisku C. na sídlisku II. v P. fyzicky bezdôvodne napadol Ľ. F., nar. X. a T. F., nar. X. tak, že udrel Ľ. F. päťou do hlavy a po páde na zem ho kopal do rôznych častí tela, následne napadol aj T. F. päťami do hlavy a po páde na zem ho kopal viackrát do tela a do hlavy, potom chytil Ľ. F. za šaty na chrbte a hodil ho do skleneného výkladu V., pričom ho rozbil, čím takto spôsobil Ľ. F. pomliaždenia hlavy, krku a hrudníka, rozbitím skleneného výkladu Večierky spôsobil poškodenému R. V. škodu vo výške 2 940 Sk; T. F. bol prevezený a hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Prešove dňa 3. októbra 2005 s opuchom mozgu, krvácaním do mozgu a mnohopočetnými zlomeninami tvárových kostí, ku ktorým sa pridružili pourazové komplikácie, v dôsledku ktorých T. F. dňa 5. októbra 2005 o 05.00 hod. zomrel.

Za to bol obvinený Š. F. rozsudkom súdu prvého stupňa odsúdený podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Súčasne bol obvinený Š. F. podľa § 228 ods. 1 Tr. por. zaviazaný k úhrade spôsobenej škody, a to poškodenej strane P. P. S. S., s. r. o., vo výške 2 477 Sk, poškodenému R. V. vo výške 2 940 Sk, pričom poškodená L. G. bola podľa § 229 ods. 1 Tr. por. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obvinený Š. F. a v jeho neprospech aj okresný prokurátor v Prešove.

Na podklade odvolanie prokurátora Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 17. apríla 2007, sp. zn. 8 To 22/2007 rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na podklade ustanovenia § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému Š. F. za súdené trestné činy uložil podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov, pre výkon ktorého obvineného zaradil podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Súčasne podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného Š. F. ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal obvinený Š. F. prostredníctvom obhajcu JUDr. I. V. dovolanie. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/ a písm. g/ Tr. por., argumentujúc tým, že

- bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.),

- vo veci (v prípravnom konaní, v rámci rozhodovania o väzbe) konal sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (§ 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.) a

- rozhodnutia súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.).

Dovolateľ predovšetkým namietal, že 8. októbra 2005 sudca Okresného súdu Prešov JUDr. Marek Čech rozhodol o návrhu okresného prokurátora (vyhovel tomuto návrhu), pričom výsluch obvineného pred vzatím do väzby bol vykonaný v neprítomnosti obhajcu, hoci išlo o prípad tzv. nutnej obhajoby. V dôsledku toho došlo zásadným spôsobom k porušeniu práva obvineného na obhajobu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Po tom, čo bola na obvineného podaná obžaloba (23. decembra 2005) a vec bola pridelená sudcovi Okresného súdu Prešov JUDr. Marekovi Čechovi, vyslovil tento sudca svoju zaujatosť s poukazom na to, že sa osobne pozná s poškodeným PhDr. J. G. (tykajú si a ide o bývalého riaditeľa Ústavu na výkon väzby v Prešove), ktorá okolnosť však menovanému sudcovi musela byť známa už v čase podania návrhu na vzatie obvineného do väzby a rozhodovania o tomto návrhu dotknutým sudcom. Krajský súd v Košiciach na uvedené pochybenie nereagoval a sudcu JUDr. Mareka Čecha z vykonávania úkonov trestného konania v posudzovanej veci vylúčil uznesením z 23. marca 2006, sp. zn. 5 Nto 4/2006. Vo veci teda konal a rozhodoval sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, čím je podľa odvolateľa daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

V ďalšom dovolateľ namietal, že pokiaľ išlo o prípravné konanie, situáciu pred „Večierkou“ natočil na mobil, ktorý je obsahom spisu a je možné urobiť si z neho záver, v akom stave boli v tom čase svedkovia Mgr. Ľ. F., R. S., M. U. a M. A.. Skutok v bode 2/ rozsudku prvostupňového súdu bol dokumentovaný o 21.00 hod. ako priestupok, na miesto činu sa dostavila hliadka polície, ktorú privolala predavačka Ľ. D., s hliadkou sa dovolateľ rozprával, nikto neležal na zemi a bolo mu povedané, že sa nič nestalo. Pred rekonštrukciou 23. novembra 2005 na upozornenie obhajcu vykonal vyšetrovateľ dychovú skúšku na alkohol v krvi M. A., M. U.,

R. S. a Mgr. Ľ. F., pričom bolo zrejmé, že sú pod vplyvom alkoholu a ich výpovede, písané na počítači obsahujú rovnaké výrazy, ktoré osoby ich typu nikdy nepoužívajú a na hlavnom pojednávaní ich nevedeli zreprodukovať. Vyšetrovateľ vec uzavrel úradným záznamom, podľa ktorého zistené množstvo alkoholu v ich krvi u svedkov vzhľadom na ich osobnosť a spôsob života nebolo také, aby ovplyvňovalo ich rozpoznávací schopnosti.

Z následného konania pred súdom je zrejmé, aké rozpory boli v ich tvrdeniach a že odpovede mali naučené.

V konaní pred súdom, kde boli vykonané ďalšie dôkazy navrhnuté prokurátorom, došlo podľa názoru dovolateľa k vydaniu rozhodnutia, ktoré je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V tomto smere dovolateľ namietal, že celá ťarcha dôkazov o jeho vine vo vzťahu ku skutku v bode 2/ bola založená na výpovediach svedkov M. A., M. U., R. S. a Mgr. Ľ. F., ťažkých alkoholikov, asociálov a skrachovaných indivíduí, ktorých životným štýlom je mať čo piť, občas niečo zjesť a niekde sa vyspať a tak dookola. Dovolateľ pritom podrobne rozviedol, v čom nesúhlasí s tvrdeniami svedkov a závermi súdov a naznačil, že práve v uvedených súvislostiach mal súd vychádzať zo zásady in dubio pro reo. V závere dovolateľ poukázal aj na to, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 9. decembra 2005 súd rozhodol až 8. júna 2006.

Obvinený Š. F. sa preto v podanom dovolaní domáhal zrušenia napadnutého uznesenia krajského súdu, ako aj rozsudku súdu prvého stupňa a prikázania veci súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie s tým, aby podľa § 388 ods. 2 Tr. por. vec prikázal na rozhodnutie inému vecne príslušnému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.) prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však z obsahu podaného dovolania a v ňom uplatnených námietok zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené v ňom uvedené dôvody dovolania podľa

§ 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/ a písm. g/ Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.), resp. dovolací súd na tieto uplatnené dôvody nemohol prihliadať (§ 371 ods. 3 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Z pohľadu citovaného zákonného ustanovenia sa dovolací súd vôbec nemohol zaoberať v dovolaní uplatnenými námietkami, vzťahujúcimi sa k v dovolaní uplatneným ustanoveniam (§ 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. por.), pretože uvedené dôvody (dovolacie námietky) boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní a podľa obsahu spisu ich nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Rovnako však neobstojí dovolateľom uplatnený dôvod na podanie mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. V uvedenom smere treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie, upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa podľa obsahu spisu vykonal všetky dostupné a pre posúdenie veci relevantné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom (čo sa nenamietalo ani v podanom odvolaní) a dovolateľom bola celkom zjavne napadnutá predovšetkým správnosť skutkových zistení, z ktorých súd prvého stupňa, ako aj súd odvolací vychádzali, pričom odvolateľ argumentoval predovšetkým spôsobom hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi oboch stupňov, ako aj nevyhovením jeho návrhov na doplnenie dokazovania, resp. na závery ktoré sám z dôkazov vyvodzoval.

Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zväžiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného doplňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov.

Z uvedeného pohľadu tvrdenia obvineného ako dovolateľa, že okresný súd a rovnako aj súd odvolací podľa názoru nesprávne a na základe nesprávneho hodnotenia jednotlivých vykonaných dôkazov rozhodol o jeho vine, nemôže byť dôvodom, ktorý by bol identický s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. tak, ako to namietal dovolateľ. Už uvedený dôvod totiž predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli skutočne vykonané, avšak neboli vykonané zákonným spôsobom. Z uvedeného pohľadu však výpovede namietaných svedkov boli vykonané zákonom predpokladaným spôsobom a súdy oboch stupňov sa s týmito dôkazmi v odôvodnení svojich rozhodnutí náležite, logicky nespochybiteľne a zákonom predpísaným spôsobom vyrovnali, hoci inak než sa toho dovolateľ domáhal. V dôsledku toho je zrejmé, že podané dovolanie sa vo vzťahu k v ňom uplatnenému dôvodu fakticky viaže na spochybnenie skutkových zistení a odôvodnenie rozhodnutí oboch stupňov, ktoré okolnosti však nenapíňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V posudzovanej veci to v konečnom dôsledku znamená, že pre dovolací súd boli rozhodujúce skutkové zistenia, z ktorých súdy oboch stupňov vychádzali pri závere, že obvinený Š. F. spáchal skutky, tak ako sú tieto vymedzené v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Prešov z 12. decembra 2006, sp. zn. 3 T 148/2005, keďže odvolací súd v uznesení napadnutom odvolaním obvineného tieto skutkové zistenia žiadnym spôsobom nemodifikoval.

V rozsudku okresného súdu popísanému skutkovému stavu zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutkov obvineného Š. F. ako trestných činov výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zák., trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a

ods. 1 Tr. zák. (bod 1. rozsudku okresného súdu) a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1. ods. 3 Tr. zák. (bod 2. rozsudku okresného súdu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na uvedené pre celkom zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. odmietol dovolanie obvineného Š. F. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. marca 2008

JUDr. Juraj M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: